

Fecske

Új kezdet

Kishegyes községben egy év után életképtelennek bizonyult a tavalyi választásokon létrejött önkormányzati vezetés amelynek legfontosabb célja az volt, hogy a Vajdasági Magyar Szövetséget kiszorítsa a község vezetéséből. Ez a Demokrata párt és a kiserészhvényesek érdekeit felvállaló csoportosulás által vezetett választások előtt szövődött koalíció nem tudta beváltani a választóknak tett felelőtlen ígéreteit és a belső torzalkodássá fajuló tehetetlensége miatt szükségszerűen széthullott.

Akik követték a tavalyi választások előtti eseményeket azok a Tartományi Árutartalékok szervezett kifosztását eredményező Demokrata párti csomagosztáson kívül emlékezhettek arra az alapvető hazugságnak bizonyuló ígéretre, hogy a VMSZ leváltásával Kishegyes községben jobbra fordul a lakosság élete. Emlékezhetünk azokra a hazugságokra is, hogy a vállalatok magánosításának megsemmisítésével sokan újra munkahelyhez jutnak, és a VMSZ által visszatartott valamilyen nagy pénzek szétszórásával örömteli lesz a kiserészhvényesek élete. Mondtak persze ettől cifrább hazugságokat is az önmagát leváltásra ítélő volt polgármesterasszony és koalíciós partnerei, de erről most kár beszélni hiszen ők is gyorsan elfelejtették az ígéreteiket, és a hatalom megszerzése után már csak saját egyéni érdekeik megvalósításával törődtek.

Sógor, koma, jó barát alapon egy év alatt szinte megduplázták a községi költségvetésből fizetést, vagy valamilyen juttatást kapók létszámát, családi alapon húzták a közpénzeket kitalált, vagy rosszul elvégzett feladatok teljesítésére. A demagógia széles eszköztárának alkalmazásával, és a polgárok megalázását eredményező látszatintézkedésekkel próbálták igazolni önmagukat.

Az emberek többsége jóhiszemű, és szereti, ha jó irányba haladnak körülötte az események. Ez szerintem azt is feltételezi, hogy mindazok akik hosszútávon vállalkoznak arra, hogy felelősséget vállalnak a közösség boldogulásáért, azok nem tehetnek ilyen felelőtlen ígéreteket.

Magyarán mondván a népet nem lehet becsapni. Vagy ha valamilyen fondorlatos módon az sikerül is, nem fog hosszútávon talpon maradni az aki egyéni, vagy szűk csoportérdekét a közösség érdeke elé helyezi. Ez bizonyosodott be Kishegyes községben is.

Nem szándékozom a bácsfeketehegyi Fecske falu- és havilap július-augusztusi kettős, nyári számának olvasóit győzögetni arról, hogy miért volt törvényszerű a községi vezetésben bekövetkezett változás, hiszen azok akiket érdekel ez a téma minden bizonnyal kialakították már erről a véleményüket. Remélem, hogy az emberek többsége helyesli a változást ami arról szól, hogy az egy évvel ezelőtti megtartott választásokon községünkben legsikeresebben szereplő Vajdasági Magyar Szövetség koalícióra lépett az országot irányító Szerbiai Szocialista Párttal, és a Szerbiai Haladó Párttal. A VMSZ Kishegyes községben azzal a két országos párttal kötött szövetséget akik, a többiekkel ellentétben, ténylegesen tettek azért, hogy Szerbia az idén végre elinduljon

az Európai uniós tagság megszerzéséhez vezető úton.

Nem titok, hogy több ok miatt nem lesz könnyű dolga az új községi vezetésnek. Elsősorban azért mert az ország jelenlegi siralmas gazdasági helyzete nem tesz lehetővé gyors és látványos változást, hiszen mindaddig amíg munkahelyteremtő külföldi befektetők nem érkeznek községünkbe, addig nem lesz adott a lehetőség arra sem, hogy új lendületet vegyen az itt élő emberek vállalkozói kedve és lehetősége. Új munkahelyek nélkül nincs gazdasági alapja az életszínvonal növekedésének, a fiatalok itthon maradásának, és az elvándoroltak visszatérésének.

Kishegyes község VMSZ többségű vezetősége a mögöttünk levő években, évtizedben megalapozta a reális alapot ahhoz, hogy vonzó régió legyünk a külföldi és belföldi, munkahelyteremtő beruházók számára. Osztrák partnerrel a VMSZ Kishegyes község területén évekkel ezelőtti ipari parkot hozott létre ahol már működik a többségében német érdekeltségű Júlia malom, hamarosan beindul a termelés a Verbászról átköltöző térsztyágyában, és a napokban megérkezett az a belga befektető is aki új munkahelyeket jelentő gyár építéséhez vett területet a malom mellett. Olasz befektető is érkezett Bácsfeketehegyre aki megvásárolta a Július 13. utca elején épült, sok éven át üresen álló impozáns gyárépületet, és a tervek szerint szeptember végén 70 – 80 munkással beindítja a cipőgyártást. Úgy tudni, hogy a teljes kapacitás működtetése ebben a gyárban 170 új munkahelyet fog jelenteni.

Nagyon remélem, hogy az említett beruházókat más helybeli, vidéki és külföldi munkahelyteremtő vállalkozók is követni fogják és megteremtődik az anyagi alapja a jobb életnek közösségünkben. Nagyon bízom abban, hogy az új munkahelyek megnyitása egyben azt is jelenti, hogy beindul egy folyamat, úgy helyi, mint országos szinten, aminek eredményeként csökkenni fog az olyan munkahelyek száma ahol nevetéségesen alacsony fizetésért, sokszor nyugdíj-és egészségbiztosítás nélkül dolgoznak az emberek.

Bízom abban, hogy ez így fog lenni, és újra értelme lesz az itthon maradásnak, a hazatérésnek, a gyermekvállalásnak, az emberhez méltó életnek. Tervezhetőbb lesz az életünk, csökken a kilátástalanság, a kiszolgáltatottság érzése és gyakorlata. Más lesz az életünk. Más és jobb - élhetőbb.

Azt is remélem, hogy úgy országos mint helyi szinten csökken annak a lehetősége, hogy a választások alkalmával becsapják és megalázzák az embereket. Hazug ígérekkel, olcsó csomagokkal, aprópénzzel, és a mindenáron hatalomra vágyók egyéni érdekének a közösségi érdekek elé való helyezésével.

Kishegyes község vezetésében történt változás, véleményem szerint intő példa kell, hogy legyen minden érintett, tehát a leváltott és a jelenleg többséget létrehozó koalíció számára is. Intő példa olyan tekintetben, hogy a választópolgárokat nem lehet büntetlenül becsapni, megalázní, vagy félrevezetni. A közösségvezetés, vagy a hatalom gyakorlása nem lehet cél, csak eszköz amely arról szól, hogy miként lehet, és kell a közösségi érdeket a hatalomgyakorlók, vagy a közösségvezetők egyéni

érdeke elé helyezni. A hatalomban való szerepvállalásnak csak akkor van értelme, és hosszútávon jövője, ha az a közösségi érdekek minél eredményesebb kiszolgálásáról szól.

Az én olvasatomban a közösség vezetését csak szolgálatként szabad megélni és csak addig szabad gyakorolni ameddig az a közösség érdekét kielégíti. Az a vezető, aki saját anyagi érdekétől vezérelve áll a közösség élére, vagy az aki a közösség érdekében kifejtett munkájáért több elismerést mint bírálatot vár, jobb ha nem vállalkozik erre a feladatra. Azt is tapasztaltam, hogy csak csapatmunkában szabad vállalkozni a közösség vezetésére. Nincs értelme és hosszú távú jövője annak ha valaki pótolhatatlannak tartja magát a közösség vezetésében, de az olyannak sem aki úgy építi a közösséget, hogy az összedől amikor kidől a vezetője. Tudni kell olyan csapatot építeni amelyből időben kilehet lépni. Valahogy úgy mint amikor a szülő elengedi a gyermeke kezét amikor az kilép az életbe.

Komplikált tudomány, amit nehéz jól megvalósítani.

Kicsit elkalandoztam az írásom alaptémájától, ezért elnézést is kérek, és köszönetet is mondok mindazoknak akiknek volt türelmük elolvasni a gondolataimat. Alapvetően azt szerettem volna újra elmondani, hogy van értelme itthon, Bácsfeketehegyén lélekszámban gyarapodva, sokkal jobban élve, magyarként megmaradni. Békességben, és egyenrangú közösségben élni falunk más nyelven beszélő lakóival, hiszen közösek az érdekek amelyek összekötnek bennünket, magyarokat és nem magyarokat.

Bízom abban is, hogy lesz erőnk továbbvinni falualapító ősaink 1785-ben megfogalmazott akaratát a szebb életbe vetett hitről, a megmaradásról és a gyarapodásról.

Pál Károly

V I S S Z A P I L L A N T Ó

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

- Mindenek előtt szeretném megköszönni lakosságunknak a tömeges részvételt a IX. Bácsfeketehgyi Falunap és a X. Bácsfeketehgyi meggy nap ünnepségen, örömmel tölt ki bennünket az érzés, hogy minden helyszín és rendezvény igen magas számú látogatottsággal lett díjazva, ezáltal is utalva arra, hogy szükség-szükségünk van barátkozásra, kapcsolódásra, zenére, táncra és színházi előadásra.

- Befejeződtek a piactér felújításán folytatott munkálatokat, elvégeztük a meglévő fal (régi tejgyár) kijavítását, meszelését- sajnos már akadt élénk fantáziájú „művész”, aki az egészet átfirkálta, elcsúfította.

- Fojtatásban szeretném közölni a Fecske olvasóival, hogy a Helyi Községünk sikeresen pályázott a NFSZ-nál: szakmai gyakor nok felkészítését 6 hónapon keresztül, aki köteles lesz államvizsgát tenni az elvégzett gyakor noki munka után.

- Sikeresen pályázott a kommunális vállalatunk is, azaz az Eko-kommunál kft.- szintén a NFSZ által köz munkákra kiírt pályázaton, 4 személy - 4 hónapon keresztül van alkalmazva, akik július 1.-től álltak munkaviszonyba és a nagytemető bokortalanításán, cserjéstelenítésén dolgoznak.

- Sor került a Kultúrotthonnal szembe lévő játszótér továbbfejlesztésére: természetes anyagból (fából) 4 új pad lett elhelyezve és ezzel még nincs befejezve, terveink szerint belátható időn belül más aktivitásokra is sor kerül az említett helyen.

- Az esővíz elvezetése végett volt szükség a Marshall Titó utcában egy rácsos elvezető kiépítésére, melyet, (mint minden más munkálatot) az Eko-kommunál munkásai

végezték el.

- Folyamatosan végezzük az útburkolaton kialakult lyukak, kátyúk betonázását, az elmúlt hónapban a Testvériség utca, a Jován Zmáj utca és a Verbászi úton dolgoztunk.

- Valószínű, hogy mindannyian tapasztaljuk azt, hogy az esős időjárás miatt a növények rohamosan nőnek, nem kis gondot és időt igényelnek kaszálásukra, rendezésükre. Folyamatosan végezzük ezt a teendőt, de te-kintettel az előbb említett tényezőkre és nem utolsó sorban a ránk váró területek nagyságára (kistemető, nagytemető, faluközpont, útszegélyek, útkereszteződések stb.) lassabban tudunk haladni, ezért megértésüket kérjük, törek-szünk becsületesen és időben elvégezni feladatainkat. Köszönjük.

- Annak ellenére, hogy , igyekszünk falunkat széppé, fejlettebbé varázsolni, mindig akadnak olyanok, akik ezt visszafelé szeretnék csinálni. Sajnos szerintem különböző témákban és minden téren jelen van ez, nem is kevesen boldogak attól, ha úgy érzik, hogy rossz fényben mutatnak be valakiket, valamiket- mi pedig azért vagyunk, hogy bebizonyítsuk az ellenkezőjét. Mellékelem a képeket, az elkövetőket még mindig keresik (szerintem fizikailag kigyúrt egyénekről lehet szó, mivel a tábla súlya tiszteletre méltó!), a HK pedig mint mindig - állja a sarat, teszi a dolgát!

A következő Fecskéig maradok tisztelettel, kellemes és élvezhető nyarat kívánok mindenkinek!

Juhász Attila

AZ IZIDA HÍREI

Bizonyítási vágy!

Az „Izida” egyesület tagjai nagyon aktívan vesznek részt a napközi programjaiban. 51 tanulásban akadályozott, hallás- és látáskárosult, kerekesszékes értelmi és testi fogyatékos gyermek és fiatal tanulni akar vagy éppen szakmát akar tanulni. Jelenlegi vezetőik, a napközi segítői melléjük állnak, biztatják őket. Feladataikat szorgalmasan elvégzik, most már rájuk lehet bízni egy-egy feladat elvégzését, ezért az oktatási, képzési, átképzési, foglalkoztatási nagyon fontos folyamat mindennapjainkban melynek a célja a fogyatékkal élő személy képességének fejlesztése, szinten tartása, a társadalmi életbe részvételének, valamint önálló életvitelnek elősegítése.

Feltétlenül fontosnak tartjuk a sérült emberek életében a munka fontosságát, hiszen ez által még inkább teljes életet élhetnek és hasznos tagjaivá válhatnak az társadalomnak! Úgy véljük, hogy minden olyan tagunknak, akiknek állapota ezt lehetővé teszi képességeihez mérten valamilyen aktivitást biztosítsunk, ezzel elősegítve önértékelésük javítását és önbizalmuk növelését!

Mindenki számára fontos, hogy elmondhassa, hogy egy közösséghez tartozik, elismerik munkáját, sikerüljön teljes mértékben beilleszkednie a közösségbe, jó legyen a kapcsolata a társaival, önmagáért fogadják el, ne érje sorozatos megaláztatások azzal, hogy kétségbe vonják

szakértelmét, azonban jelen van egy nagy bizonyítási vágy, hiszen mindenkinek vannak céljai amiért harcolni kell. Talán a bizonyítási vágy, hogy tudunk mások lenni, mint akik vagyunk, hogy azért is megmutatom, én tudok független lenni, tudok tanulni, mosolyogni és hinni valamiben.

Gondolom ezért van az, hogy tagjaink szorgalmasak akár a kézműves, varró-szabó műhelyben, az üvegházban mert érzik, hogy esélyt kaptak a könnyebb boldoguláshoz, megteremtődik számukra azokat a lehetőségeket, amelyek alapot vagy éppen kellő lökést adnak az eredményes jövő irányába.

P.J.

JÁKÓHODOS

Testvértelepülésünk meghívására Romániába látogatott falunk delegációja. Ez a kis magyarlakta település Nagyváradtól kb. 20 kilométerre helyezkedik el, a parciumban. Jákóhodos reformátusok által lakta falu, amely különösen szépen rendezett, mezőgazdasággal foglalkozik, de a falu kinézetén nemigen látszik. Látogatásuk célja a falunap volt június 15-én. Ők ezt a napot saját maguk szórakoztatására szervezik és a rendezvényeken a falu apraja-nagyja részt vesz a késő éjszakába nyúló vigadalmon. Kórizs József presbiter úrral részt vettünk a 11 órakor kezdődő Istentiszteleten és igaz a templom nem túl nagy, de szinte tele volt, jó volt látni.

B.B.

MÉZ ÉS MEGGYFESZTIVÁL SZANKON

Már 2 éve, hogy testvérekké fogadtuk egymást a Szankiakkal. Azóta egy sikeresnek mondható kulturális együttműködés alakult ki közöttünk és egy nyertes ipa pályázat megvalósítása van folyamatban.

Nagyon szeretném, ha megépülne szeptemberre a tájmúzeumunk, mert eddig nagyon rossz úton haladt, hisz még a vállalkozó sincs kiválasztva pedig a projektum február 1-től indult és a közbeszerzéshez 8 hétre van szükség.

Nagyon remélem, hogy az új községi vezetőségnek lesz elég ereje és ideje, hogy befejeződjön időben a projektum mert ellenkező esetben 5 évre feketelistára kerül községünk az uniós pénzek lehozásában, magyarul 5 évig uniós pénz nincs.

Most már nemcsak a mi pályázatunk a tét hanem az egész községünk uniós pénzelve.

Ez azért fontos, mert láttuk Szankon, hogy egy 2600 lakosú település pályázati pénzekből gyönyörűen aszfaltozott, nagyon

szépen parkosított, fantasztikus közvilágítással, az aszfalt utak kivilágításával, a falu bejáratai bekamerázásával, új kultúrházal európai faluvá alakult úgy mint anno a suliban tanítottam a francia és angol falvakat, de ez most már itt van 100 kilométerre tőlünk.

Nagyon szeretném megérni, hogy azt mondhassuk Bácsfeketehegy csak azért nem város, mert nincs elég lakosa, de nem látszik miből élünk, mert a földművesek is nagyon szeretik a szép környezetet és szívesen sétálnak az egész napos megfeszített munka után a nagyon szép környezetben.

Tudom ez egy kicsit utópisztikus, de mi a Juhász Attilával és Marko Rovčaninnal, az újonnan megválasztott Kishegyes község elnökével ezt láttuk tőlünk mindössze 100 kilométerre a határon túl ahol a föld homokos a termés pedig feleannyi, mint nálunk. Azt gondolom mi is megérdemlünk egy kis odafigyelést.

B.B.

Szakmai találkozó

Mint eddig mindig, az idén is a három napos meggy- és falunapi ünnep keretein belül néhány órát szenteltünk szakmai tanácskozásra is. Mint az eddigi tanácskozások házigazdája arra törekedtem, hogy az adott témához a legszakavatottabb előadókat hívjam meg.

Dr. Apostol János az Érdi Gyümölcs- és Dísznövénytermesztési Kutató-Fejlesztő Intézet világszerte ismert és elismert szakembere minden alkalommal itt volt. Szaktudása és tanácsai segítettek bennünket, hogy kiválasszuk az idén Prima néve elismert fajtát. Ez az első és eddig egyetlen gyümölcsfajta Szerbiában, melynek nemesítője és tulajdonosa nem tudományos intézet, hanem polgárok egyesülete, azaz a Gazdakör. Az előző években előadók voltak Dr. Apostolon kívül, még az Újvidéki Egyetem, a Čačaki Gyümölcsnemesítő Intézet, a Zimonyi Mezőgazdasági Egyetem, a Budapesti Corvinus Egyetem szakemberei is, akiktől választ kaptunk egy-egy termesztéstechnológiai problémára.

Mindennek az volt a célja, hogy tudásunkat bővítve visszahozzuk a feketicsi meggyet a falunkba, és a megfelelő mennyiség esetén beindíthassuk a feldolgozást is, itt helyben. Ezáltal itt tartva a jövődelem legjelentősebb részét.

Az idén a következő előadóink voltak: Tabaković Aleksandar a Mezőgazdasági Minisztérium fajtaelismeréssel foglalkozó osztály tanácsosa; Prof. Dr. Ognjenov Vladislav az Újvidéki Mezőgazdasági Egyetem tanára, gyümölcsész genetikus és az országos fajtaelismerő bizottság elnöke; valamint a már bácsfeketehegyinek számító Dr. Apostol János.

Az idei tanácskozáson a következőket beszéltük meg:

- Tovább kell dolgoznunk a szelekción, újabb változatokat találni, melyek előbb és később érnek a „Primától”, és kiváló minőségű újabb fajtákat jelentenek, ezáltal tudnánk hosszabbítani a szüretet.
- Az érdi intézettel alakítunk egy közös faiskolát, ahol „Prima” mellett a magyar fajtákat is szaporítanánk a hazai piac számára.
- Telepítünk egy mintaparcellát, amely egyben a szerb és magyar meggy- és cseresznyefajta bemutatója lesz (ehhez a két pontban foglalthoz szükséges a tagosítás-komaszáció befejezése).
- Közösén Dr. Apostollal és Dr. Ognjenovval kidolgozzuk a „Prima” termesztésének technológiáját, meg kell találnunk azt a fajtát, mely sikeresen beporozza-megtermékenyíti, hisz a feketicsi meggy általában nem vagy csak részben öntermékeny.
- Az ő szakmai segítségükkel készítünk egy olyan telepítési tervet, amely biztonságos hozamot garantál mindenkinek, akik komolyan gondol meggytermesztéssel foglalkozni.

Ezeknek az elképzeléseknek a megvalósításához kellő kitartást és bölcsességet kívánok mindannyiunknak.

Bácsi Gábor

“A monotónia ellen könyvvel is lehet harcolni!”

A Kozma Lajos Könyvtárban negyedik alkalommal tartottak tábort a nyári szünidő alatt

A Fecskét Olvasók figyelemmel követhették ezen táborok alakulását, hiszen szinte mindegyikről beszámoltunk hasábjainkon. A múlt héten záruló nyári tábor eltér az előzőektől úgy időtartamát, mint konkrét tartalmát illetően. Hiszen a kisgyermek mellett, hogy barkácsoltak és kézművességgel foglalkoztak, bibliai történeteket hallgathattak meg, illetve rajztudásukat is fejleszthették. **Nagy Erzsébet**, könyvtárosnő az újdonságokról a következőket mondta el: „Sok év után rájöttünk arra, hogy a foglalkozás egyre népszerűbb a gyerekek körében. A foglalkozások mellett a kezdetek óta kitartó önkéntesünk mellé több voluntőr is csatlakozott. Idén nyáron Halász Renáta mesélt történeteket a Bibliából, Tokity János bácsfeketehegyi fiatal tehetség pedig a jobb

agyféltekés rajzolás módszereit próbálta átadni a gyerekeknek.”

Minden foglalkozás kapcsolódik a könyvhöz, ami hozzájárul a gyerekek fejlődéséhez. Nagy Erzsébet megjegyzi: a könyvtár feladata, hogy minden eszközzel és segítséggel népszerűsítse az olvasást. Ma a modern korban,

amikor a könyvnek egyre kevesebb szerep jut a családi házak polcain sikerül-e teljesíteni ezt a küldetést? – intéztem felé a kérdésemet.

„Emellett tanúskodik az is, hogy a gyerekek könyvvel néztek a hosszú szünidő elébe, a meghirdetett olvasási versenyünk kapcsán. Bízunk benne, hogy el is olvassák ezeket a könyveket, és hogy év közben is jönnek csereberélni, mert a könyvvállományunk nagyon szépen felújult, talál minden generáció számára megfelelő «csemegét». Meg kell, hogy nyerje a gyerekek tetszését, mert a monotónia ellen könyvvel is lehet harcolni!”

Ludrován Natália bácsfeketehegyi fiatal kezdetektől fogva igyekszik a foglalkozásokat úgy elkészíteni, hogy az mindenki számára élvezhető legyen. „A vegyes csoportomban a négy évestől a 13 éves korig megfordultak gyerekek. A barkácsolmunkákat igyekeztem ennek megfelelően elkészíteni. Számos ötletes dolgot készítettünk pl. műanyag palackból hernyót, vesszőből horgászbót, vécpapír gurigából marionett bábút, egy zoknit anyaggal kitömtünk és kígyót készítettünk belőle, gombból szemet, anyagból nyelvet csináltunk neki, sőt a zokniba belehelyeztünk egy drótot így mindenki számára hajlítható volt arra a formára, amit szerettek volna”

A nyári tábor idén is a foglalkozás ideje alatt megszerzett tudás játékos leellenőrzésével zárult. A szerencsekerék játék már olyannyira hozzáért a foglalkozásokhoz, hogy az esetleges újítás ötletét a gyerekek egyöntetűen elutasították. Egy biztos mindannyian győztesként távoztak a két hét után.

sza

II. Rákóczi Ferenc szülői háza Borsiban

A tavasz folyamán meghívó érkezett a Bácskai Szent György Borrend részére, a Királyhelmeceen székelő Bodrogközi és Ungvidéki Kulturális Központ, valamint a Kassa Megyei Önkormányzat Kulturális Intézménye által évente szervezett Tokaji Fesztivál 2013 „Rákóczi Európában” című rendezvényre.

Apám sokat mesélt annak idején arról a vidékről. Jól ismerte az ottani utakat, hiszen naponta dübörgött végig rajtuk az abban az időben szenzáció számba menő, „országúti cirkáló” névre hallgató teherkocsijával.

A sütőtepsi formájú tájaink elhagyása után, az ott látott vonulatok láttán szinte felpeteszült ereinkben a vér. Ott egy új világot, kristálytiszt levegőt, szemet gyönyörködtető tájakat láttunk és éreztünk magunk körül. Emlékszem, első alkalommal Udinében kerültem abba a helyzetbe, hogy áttérve az utca másik oldalára Szlovéniából Olaszországba kerültem. Hát ez itt is így van s ha nem tudja ezt az ember semmit sem vesz észre, hiszen az utca mindkét oldalán tökéletesen megértik a szavát. A montenegrói helyzethez hasonlóan itt is euróban számolják a különféle szolgáltatások és portékák árát, de nem idegen a kereskedők számára a világ többi valutája sem.

II. Rákóczi Ferenc szülői házában, azaz annak tágas udvarában és a tömb előtt elhelyezkedő ligetben került sor az ünneplésre.

A szervezők igazán gazdag programmal álltak a nagyszámú közönség elé. Észrevehető volt, hogy az ilyesféle kulturbulizást bizony kedveli az ittélők apraja-nagyja. Késő éjszakába nyúló, gyakran énekszóval aláfestett barátkozással búcsúztattuk az ünnepséget.

A gazdag reggeli elfogyasztása után az „Aranyputtony” fogadó tulajdonos asszonya meginvitált bennünket a picészetébe. A mészkőből álló hegyoldalakra csinos kis falvakat, az alatta lévő talajba pedig végnélküli alagutakat vájtak az emberek. Ezek a járatok állandó, igen hűvös hőmérsékletet biztosítanak, amely idővel nemes italúvá érleli az ide elraktározott borokat.

Útban hazafelé, mi sem természetesebb, hogy meglátogattuk Tokajt, a királyi borok színhelyét. Vasárnap lévén a város szíve telve volt megnyugvást kereső, de sugárzó emberekkel is. A központi teret egy katolikus templom uralta, de a háttérben, a maga egyszerűségében, szerényen, ahogyan az már illendő, megmutatta magát a református templom is, csúcsán a Keleti Bölcsek csillagával.

Tóth János

TÁNCISKOLA

Több évtizedes hagyomány nálunk, hogy a nyolcadik osztály végzős tanulói a nyár folyamán az iskola-padot a tánc parkettel váltják fel. Szinte íratlan szabály, velejárója a bácsfeketehegyi oktatásnak, hogy a pályaválasztás útjára lépő gyerekeink, mielőtt szétszóródának, kikerülnének a nagybetűs életbe, hogy ki-kik máshol folytassa továbbképzését, hogy ne járnának tánciskolába. Településünk második legnagyobb horderejű, tömegeket megmozgató rendezvénynek számít, amely záróműsorára, a nagyvizsgára, akár 700-900 ember is ellátogat. A tánc tudomány alapjainak elsajátításában Sotity Tóth Tilda segíti a fiatalokat, aki évekkor ezelőtt vette át édesanyjától a "katedrát", vagyis a táncoktatói tisztséget.

- A tánciskola - akár csak az előző években - az idén is nyolc hétig tart, június közepétől augusztus derekáig. Ebben az időszakban négy hét elteltével tartunk egy kisvizsgát, majd augusztus 10-én kerül sor a nagyvizsgára, amikor a gyerekek bemutatathatják a szülőik, a rokonok és a nagyközönség előtt az elsajátított tánc tudományukat. Ezekben a napokban készülünk a kisvizsgára, eddig a gyerekek kilenc féle táncot tanultak, négy néptáncot (csárdást, frissest, kólót, polkát) és öt fajta (tangó, gyorstangó, keringő, angolkeringő, stepp) klasszikus táncot. Ezt követő időszakban a latin-amerikai táncok elsajátítására (raspa, letkisz, szamba, csacsacs, stb.) kerül sor. Ezen felül a nagyvizsgára két külön koreográfiával is

készülünk, amelyen a kötött műsorban két-három műsorszámban versenytáncosokat is vendégül látunk. A három legszebben táncoló párt pontozás útján a zsűritagok választják ki, míg a bálkirályt és a bálkirálynőt, valamint a kíséretét képező két párt a közönség választja ki a képeslapok mennyiségének megvásárlásával - informált bennünket a minap az elegáns tánc tanárnő a táncórát megelőző percekben.

Az idei tánciskolába 23 fiatal iratkozott be, amelyet a közelmúltban felújított, minden igényt kielégítő kultúrthoz tágas teraszán tartanak, heti két alkalommal. A zenét a kishegyesi Calypso együttes szolgáltatja.

Szukola Béla

„Megköszönjük nekik a leghumánusabb emberi cselekedetüket!”

A Véralás világnapjáról és a községünkben megszervezett véradási akciókról

A Vöröskereszt az emberiesség, a pártatlanság, a semlegesség, a függetlenség, az önkéntesség, az egység és az egyetemesség alapelvei szerint működő nemzetközi segélyszervezet. A folytatott tevékenységek közül a véradás az, amely leginkább kifejezi a szervezet misszióját. Hiszen a Vöröskereszt és Vörösfélföld mozgalom abból a célból született, hogy a harcmezők sebesültjei megkülönböztetés nélkül segítségben részesüljenek. Ma is erőfeszítéseket tesz a szervezet nemzeti és nemzetközi méretekben, hogy megelőzze és enyhítse az emberi szenvedést, bárhol következzenek is be. **Sípos Etelka** a Vöröskereszt Kishegyes Községbeli Szervezetének titkára kiemeli, hogy a Vöröskereszt törvényeiben szerepel, hogy a szervezet kötelessége a véradások megszervezése, ami Kishegyes községben a Vöröskereszt és a Verbászi Vérátömlesztő Központ együttműködésével valósul meg. *“Sok éve végzem a munkámat, legjobb szívvvel a véradási akciókat szervezem. Hisz ott jó szándékú emberek gyűlnek össze, akik segíteni akarnak közvetlenül is embertársaikon. A vért nem tudják mesterségesen előállítani, ezért nem túlzás azt mondani, hogy a véradók élete menti meg a rászorult betegek életét.”*

Az önkéntes véradók mentesülnek a hozzájárulás-participáció megfizettetése alól, és jogosultak két nap fizetett szabadságra, beleszámítva a véradás napját is. Sípos Etelka tapasztalata szerint a magánszférában dolgozó véradók többsége nem meri kihasználni a munkáról szóló törvény 77. szakasza által nyújtott lehetőséget, mert fél a következményektől. *“Sajnos a véradók jogait a mai világban a munkaadók sem ismerik el. Sokszor találkozom*

olyan esettel, amikor tölteném ki az igazolást a véradásról a véradónak és mondja, hogy nincs rá szükség, mert nem ismeri el a munkaadója. Ebben a hatalmas munkanélküliségben ezen nem kell csodálkoznunk. A hozzájárulás-participáció alóli mentesülés is azt kell mondanom, hogy személyfüggő, mert lényegében azon múlik, hogy milyen nővérhez, orvoshoz kerül az ember. A véradóink többsége azonban nem e kiváltságok miatt jön vért adni, hanem hogy segítsen embertársaain.”

Kishegyes községben minden évben az önkéntes véradók együtt ünneplik a világnapot. A titkár elmondása szerint ezáltal kívánják megköszönni önkénteseiknek a leghumánusabb emberi cselekedetüket. *“A Vöröskereszt összegyűjti a leghumánusabb embereket a község területéről, megközelítőleg 300 személyről van szó. Az, az este ő miattuk ő értük szól. Kiemelném, hogy ezt az eseményt a mindenkori önkormányzat támogatja anyagiilag, és a véradóünnepségen a községi elnök és a községi Képviselő-testület elnöke vesz részt.”*

Kishegyes községben az elmúlt egy évben megközelítőleg 60 személlyel gyarapodott a véradók tábora. A község mindhárom településének lakói aktív szerepet vállalnak a véradásban. De miért lesz valaki véradó?

Szakács Géza, Bácsfeketehegy – 1971 óta aktív véradó. *“Egy családban megtörtént szerencsétlenség ráébresztett arra, hogy igenis szükség van a véradókra. Tartom magamat ahhoz, hogy ma vért adok, holnap viszont lehet, hogy én is rá leszek szorulva. A véradók tábora véleményem szerint egy humánus család.”*

Kovalcsik Anna, kishegyesi fiatal – *“Segíteni másokon fontos dolog, és lehet ezt a segítséget egyszer én is visszakapom.”*

Véradásra jelentkezhet minden 18 és 65 év közötti egészséges felnőtt ember. A férfiak akár 5-ször, a nők maximum 3-szor adhatnak vért évente. A két véradás között legkevesebb 56 napnak kell eltelnie. A véradásra való alkalmasságot mindig orvos dönti el. A vizsgálat során a leendő véradót részletesen kikérdezik korábbi és jelenlegi betegségeiről, egészségügyi állapotáról. Az orvosi vizsgálat vérnyomásmérésből, a szív és a tüdő meghallgatásából, a nyaki nyirokcsomók tapintásából és a látható nyálkahártyák megtekintéséből áll.

HÍREK AZ IPARI PARKBÓL

Az elmúlt időszakban is folytatódtak a munkálatok az ipari park területén.

A Renesansa keksz- és tésztagyár napról-napra közelebb van a munkakezdéshez. Jelenleg a belső munkálatok folynak, amit az udvar rendezése fog követni.

Mindannyian nagyon várjuk már a munkakezdést, hiszen ez több új munkahelyet fog jelenteni községünk lakossága számára.

Júniusban részt vettünk Szabadkán a VII. Nemzetközi és Regionális Gazdasági Vásáron.

Számunkra ennek nagy jelentősége van, mert az ilyen vásárokon sok külföldi látogató van, és itt be tudjuk nekik mutatni ipari parkunkat és a benne rejlő lehetőségeket.

Krisztián Irén

XXV., JUBILEUMI SZÉP SZÓ TÁBOR

A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete idén XXV. alkalommal szervezi meg hagyományos tehetőségondozó műhelyét a kishegyesi Kátai-tanyán augusztus 10-től 17-ig.

A Magyar Nemzeti Tanács a Szép Szó Műhelyt kiemelt jelentőségű vajdasági magyar gyermek- és ifjúsági rendezvényként határozta meg. A Szép Szó a költészet és a próza továbbítását művelő, a pódiumművészetek iránt nyitott vajdasági fiatalok egyetlen közös műhelye. Délelőtt beszédtechnikai foglalkozások folynak Vicsek Annamária logopédus-fejlesztő pedagógus vezetésével, délután egyéni versfelkészítés lesz Barta Júlia nyugalmazott óvónővel, Magyar Életfa díjas felkészítő tanárral, Szatmári Melitta tanítóval, Hajvert Ákos Radnóti-díjas versmondóval, Farkas Hajnalka Ratkó-díjas versmondóval és Molnár Krekity Olga Radnóti-díjas versfelkészítő tanárral.

A táborban három csoportban folyik a munka. A csoportvezetők hazai és anyaországi előadók lesznek. A legfiatalabbakkal Bagaméry Orsolya színész-drámatanár, a budapesti Kerekasztal Színházi Nevelési Központ munkatársa és Hajvert Lódi Andrea drámapedagógus, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet munkatársa, a középső csoporttal Raffai Ágnes színművész, a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség munkatársa, a haladók

csoportjával pedig Vukosavljev Iván színművész, a Zentai Magyar Kamaraszínház igazgatója foglalkozik majd.

A táborvezető Hajvert Ákos.

A Vajdaság minden részéről várjuk a 9 és 25 év közötti fiatalok jelentkezését! A résztvevők hozzanak magukkal verseket, így a műhelyben felkészülhetnek az őszi versenyekre!

Résztvételi díj 65 euró dinár ellenértéke. Lehetőséget biztosítunk részletfizetésre is. Az első részlet 4000 dinár. Kérjük, a következő folyószámlára fizessék be: 160-928335-38 (Banca Intesa)! A fennmaradt összeget a tábor nyitónapján készpénzben fizethetik be. Táborba érkezés: augusztus 10-én, a délutáni órákban.

A jelentkezési határidő július 31. Jelentkezni és érdeklődni lehet Barta Júliánál (024/738-003, 24323 Bácsfeketehegy, Lenin u. 29.), illetve Hajvert Ákosnál (069/305-0966, hajverta@gmail.com; vmve.versmondo@gmail.com).

Főtámogató: Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.

Támogatók: Tartományi Oktatási, Közigazgatási és Nemzeti Községi Titkárság, Tartományi Kulturális Titkárság, Gebi Kft.

Együttműködő partnerek: Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség, Vajdasági Magyar Művelődési Intézet

A Tartományi Művelődési És Tájékoztatási Titkárság 50.000,00 dinárral támogatta a „Fecske” nyomdaköltségét.

Köszönjük

Dr Csete Szemesi István püspök - lelkipásztor nyugdíjba vonulásával, ez év június 1-től megüresedett a református lelkész állás Bácsfeketehegyen.

Az új lelkész Orosz Attila eddigi missziós lelkipásztor, a bácskai egyházmegye jelenlegi esperese lett.

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

BIZONY MONDOM NÉKTEK, LOP(AT)NAK!!!

Már sokan kértek rá, hogy írjam meg a mai közbiztonsági helyzet e komoly problémáját, de mindig kitértem előle, mert senkinek sem volt semmi kézzel fogható bizonyítéka, hogy ki volt, ki lehetett a tettes, és úgy csak feltételezen, egyszerű erkölcsi pufogatást művelni, az, bizony kissé lapos lenne a Fecske hasábjain. (Az pedig, hogy ez aszonta, hogy amattul hallotta, annak továbbítása nem az én stílusom.)

A lopás az, ha valakinek, akár tárgyi, akár más jellegű, tulajdonát törvénytelenül eltulajdonítják. A lopás bűn. Tehát a bűn elkövetőjének ezért fizetnie, bűnhődnie kell(ene). Igen, mert az erkölcs és a törvény ezt így parancsolja.

Az egész akkor böffent ki belőlem, amikor elolvastam, hogy a bóri rézbányában elloptak kb.300 méter magasfeszültségű vezetéket és a bányában halálos veszélynek kitéve maradt ötvenöt munkás és tizennégy ipari tanuló. Szerencsére mindenki megúsza minden következmény nélkül e kicsit sem ártatlan, de nem is egyedi szerencsétlenséget. Az eset nem az első, de sajnos nem is az utolsó. A dolog ironiája az, hogy bórban vásárolják fel a legtöbb újraértékesíthető nyersanyagként a rezet, újra olvasztják, majd, mint olcsóbban előállított terméket értékesítik. Hogy e gazdasági területen, mint az újraértékesíthető nyersanyagok értékesítésének területén nincs kiforrott törvénnyel irányított, szabályozott gyakorlat, bizonyítja a fenti mellett több más, sajnos tragikus kimenetelű eset is. Nálunk is naponta mennek (a már újraértékesíthető) járműveikkel a felvásárlók, viszonteladók. Ha van valamink, amire már nincs szükségünk, és az mellett még csak éktelenkedik a portán, azt csúfítva, rajtuk keresztül továbbadhatunk. Fizetnek is érte, annyit, amennyit, de hát számlát nem adnak róla, adatainkkal és tulajdonjogunkkal sem törődnek. Így eladhatnánk nekik, akár a szomszéd éppen az udvaron hagyott hosszabbító kábelét, ha meg szeretnénk „tréfálni”, vagy ha nem másért, hát, hogy a gyerekek adjunk fagyira, vagy netán a saját alkoholéhségünket ki tudjuk elégíteni. Az igazi értékét úgy sem kapjuk meg, de hát ezek a „kereskedők”, akik még a tevékenységüket bizonyító okmányukat sem tudnák felmutatni, de még a személyes adataikban sem hihetnénk, ha az ellenőrök munkáját végeznék, nem is a mi kedvünkért űzik az ipart. Nem is környezetvédők, de nem is az ország krízisből való kilábalása a fő életcéljuk.

Most hagyjuk őket, annak ellenére, hogy agresszív terjeszkedésük és viselkedésük, és különleges, de nekem se tetsző életvitelük és életfilozófiájuk miatt nem a legkedveltebb, legkedvesebb polgártársaim (más háza előtt leszedik a gyümölcsöt, szemetelnek, a munkaközvetítői és más segélyek boldog élvezői,...).

Ne lopj, van ahol hetedik, van ahol a nyolcadik parancsolat, de ahogy a muzulmánok ígéhirdetőjétől meg tudtam, még az Ő vallásuk szerint is bűn. Igaz, míg erről faggattam, mindjárt kikérte magának, hogy nem csak az ő felekezetéhez tartozók folytatnak eltulajdonítási tevékenységet, meg csak a saját családjáért teszi tűzbe a kezét. Nem akarta megérteni, hogy senkit sem gyanúsítok, csak úgy általánosan kérdeztem, hogy náluk is bűn-e a lopás. Ha megharagudott, majd megbékél, ha meg perel, csak az anyanyelvemen vállalom a bírósági eljárást, mivel ez, az alkotmány által biztosított jogom (jó hecc lenne!!?).

A fent említett jog mellett, amit a Hivatalos közlöny hasábjain,

mint alaptörvényt megismerhettünk, jogunk van a magántulajdonunk védelmére is és a biztonsági szervek, mivel több joguk van a törvény betartásának alkalmazására, ebben segítségünkre kellene, hogy legyenek (Na a mai helyzet alapján valahogy ez még humornak is rossz). Még hozzá minden korlátozások nélkül. Ezt úgy értelmezném, hogy ha van egy dinárom, akkor az, az enyém és én döntök a sorsáról, vagyis, hogy mit teszek vele, vagyis minden magán tárgyamra, akár egy tű, gyufa, mozdony, repülő, lenne a biztonság (az alkotmány szerint) tárgya. Sajnos, a mi országunk, e téren, bizony nem a törvényesség betartását szorgalmazza, amit úgy naívan elvárnánk, ha már szavaztunk az alkotmányra, hanem hogy a szegény rend jámbor őrei, akik félnek, hogy túlzottan megdolgoznának, a szerintük nem elég magas fizetésükért, ilyen esetben, amikor eltulajdonítási esetről tudósítják őket, a fülük botját sem mozdítják. Egy valaki (naná ott fent) úgy döntött, hogy lehetővé teszi az egzisztenciális eltulajdonítás törvényesítését (de akkor mi van az alkotmánnyal), de nehogy megtudjam, hogy ki, mert akkor azt kívánom neki, hogy összesen a jövőben annyi vagyona legyen, amennyit „hallgatólagosan” megengedett, mint büntetetlen megélhetési eltulajdonítás (egyszerűen lopás) értéke. Ez miatt, és azért is mert a törvénytelen (hívatlan) birtokháborítót tilos inzultálni (szóban és tettben bántalmazni), tehát, majdnem, hogy bocsánatot kell kérni tőle, ha netalán megzavartuk tevékenysége alatt, esetleg még ő panaszkodhat, ha nem segítünk neki, vagy akadályokat gördítünk elé. Na, de milyen szegényben marad az a tulajdonos, ahonnan sajnos a mai vagyoni állapota miatt, semmilyen a nem kívánt látogató számára, értéket nem talál.

Így van ez a mai neoliberális világban máshol is, de a mai nem ortodox magyarországi vezetőség bizony ezt is megváltoztatta, így egy túrórudi lopásáért is le kell ülni két hetet. Szegény Bakács Tibor Settenkedő, liberális gondolkodású újságíró és filozófus is megütötte a bokáját, amikor egy rúd csabait eltulajdonított, pedig váltig állította, hogy csak azért tette, mert éhezett. Túró. Csak alapot adott azoknak az országát gyalázóknak, akik az ilyen természetes jogokat tagadják és a nagy tőke mondialis szekerét tolják a harminc Júdezüstért (ha hiszik, hogy meg is kapják), egyáltalán nem törődve még az isteni tízparancsolattal, még kevésbé felebarátjaikkal sem.

Nem csak anyagi, de nem anyagi dolgokat is lopnak. Így például egy fülbemászó dallamot, más tudását, technikai ötleteket, híreket, amiknek a közlése kiváltságos jogokkal le vannak védve. A fenti hírt kedvenc napilapomban olvastam. Ha a téma feldolgozása is eltulajdonításnak számít, felelek érte, de csak azután, ha mindenki, aki e téren vétett a törvény ellen az utóbbi húsz (ne menjek vissza egész Ádámgig, Éváig), felel előttem a megfelelő hatóságok előtt, majd utána én is vállalom a következményeket.

Kicsit rosszmájú leszek. Aszogyák (mégis?, én is?, sajnos!), hogy a mostani uralmon levők, „ellopták” a rájuk hagyott pénzt és csődbe juttatták a községet, mire én csak azt mondom, hogy de jó a következőknek, ha ez igaz, mert akkor ilyent őrájuk már nem mondhatnak az Aszogyákék.

Akkor gondolkozzunk.

Bíró Csaba

Gondolatok

(Újra) Szárazság van

Ki gondolta volna, hogy az esős tavasz és nyárelő után újra a szárazság fogja megtizedelni a kapásnövényekkel bevetett parcellákon a termést. A búzaaratást gyakran megszakító esőket követően, nem csak az erről szóló népi bölcsességre alapozva, még bőséges kukoricatermésben reménykedtek a gazdák, de a július végi, augusztus eleji kánikula és szárazság úgy tűnik megismétli a tavalyi termés kiesést. Pedig az átlagon felüli búzatermés, és az alacsony felvásárlási ár ellenére tűrhetőnek tűnt az idei gazdasági év.

A 16 dináros felvásárlási ár a búza tavalyi 23 dináros árával szemben rossz anyagi helyzetbe fogja sodorni a termőföldjüket árendába adókat, miközben a bérlők sem dicsekedhetnek, hiszen ők is lényegesen kevesebbet kapnak a búzáért. Külön problémák várhatók az állami földek szeptember végén esedékes bérbeadása alkalmával, hiszen a leváltott községi vezetés számtalan káros döntést hozott a bácsfeketehegyi termelőkre nézve. Többek között azzal, hogy közel 400 hektár állami földet átjásztottak alacsony bérleti díjért a kishegyesi és szikicsi jószágtenyésztőknek a rosszul alkalmazott előbérleti jog alapján, valamint azzal, hogy a megmaradt állami parcellákra a bérleti díj kikiáltási árát lényegében tíz mázsa búza értékében határozták meg. Ezenkívül a parcellák eltúlzott felaprózásával olyan folyamatot indítottak be ami egészségtelen versenyre fogja késztetni a földbérlésre pályázókat. Mindez azt

fogja eredményezni, hogy a vidékről érkező nagyobb gazdasági lehetőséggel rendelkező bérlők fogják a helybeliek számára megfizethetetlen áron bérelni a bácsfeketehegyi határban levő állami földek jelentős részét.

Nem tudom miért kellett ebben a bácsfeketehegyi lakosokra végeredményben károsan kiható tevékenységben élen járni a leváltott községi vezetésben részt vállaló egyes bácsfeketehegyi embereknek.

A határrendezésről

Vakvágányra juttatta a bácsfeketehegyi határrendezést egy évig vezető, időközben leváltott községi vezetés. Az eredeti elképzelés az volt, hogy gyorsított ütemben megvalósított határrendezéssel már az idén

ősszel összevont parcellákon gazdálkodhassanak a termelők, és egyúttal legyen elég idő és esély arra is, hogy a bácsfeketehegyi érintett magyar családoktól a második világháború után elvett termőföldet az állami földekből adják vissza.

Azonban a saját érdekei megvalósításán kívül mással nem törődő nemrég leváltott községi vezetés - tudatlanságból vagy rosszakaratból - egy évet elügyetlenkedett a kivitelező kiválasztásával, és kétségessé tette a határrendezés megvalósítását Bácsfeketehegyen.

Bízom benne, hogy az újonnan megválasztott határrendezési bizottság felgyorsítja a munkát és belátható időn belül, reményeim szerint jövő év nyarára befejezi a bácsfeketehegyi

határrendezés folyamatát.

Munkahelyteremtés

Remélem, hogy a bácsfeketehegyi Fecskében megjelent hosszabb írásomban megnevezett munkahelyteremtő beruházások és folyamatok eredményeként beigazolódik az a régen megfogalmazott kijelentésem, hogy Kishegyes község minden tekintetben sikerre ítélt közösség. Ezt a kijelentésemet arra alapoztam, hogy autótűt mellett elterülő, szorgalmas lakossággal és jó kapcsolatokkal rendelkező községi vezetőségként minden esélyünk adott arra, hogy az Európai unióba törekvő Szerbiában az átlagnál sokkal gyorsabban fejlődő és talpra álló régió része legyünk.

Ma is úgy gondolom, hogy jó úton vagyunk mi bácsfeketehegyiek, Kishegyes községbeliek, és értelme lesz az itthon maradásnak az ősök által választott szülőföldünkön.

Vajdasági vágta

Nem tudom, hogy a Fecske olvasói mennyire követték a zobnaticai lóversenypályán július 27-én megrendezett I. Vajdasági vágta eseményeit. Aki nem tudná ezen a Vajdasági Magyar Szövetség által szervezett eseményen választották ki azt a három település magyar versenyzőjét aki szeptember 20-22 között felléphet a budapesti Hősök terén megrendezendő Nemzeti vágtnál, illetve azt a versenyzőt is aki Szerbiát fogja képviselni a Nemzeti vágta keretében első ízben megrendezésre kerülő Nemzetközi vágtnál.

Itt szeretném elmondani, hogy a

rekkenő hőség ellenére közel tízezer ember nyúlt a zsebébe és látogatott el Zobnaticára megnézni a Vajdasági vágta futamait, a rendezvény keretében megszervezett ügető, és fogathajtó versenyeket, valamint megnézni és meghallgatni a budapesti Operettszínház művészeit.

Úgy gondolom, hogy osztom a résztvevő közel tízezer ember döntő többségének a gondolatát ami arról szól, hogy jó volt eljönni erre az eseményre, örülni annak, hogy van okunk és kedvünk időnként megünnepelni önmagunkat.

Elnézést kérek

Közel egy hónapot késik a Fecske amit az olvasó most a kezében tart. Hallom

sokan hiányolták már a lapot, féltették a megszűnéstől, hiányzott az életükből.

Szeretnék elnézést kérni az olvasóktól és a lap szerkesztőitől, mivel nem akarom véka alá rejteni az információt, hogy miattam késett ennyit ez a Fecske. Nem részletesem, hogy miért, de nehezen születtek meg az írások amiket a Fecske legújabb számába készítettem. Remélem, hogy ilyen késés többet nem fog bekövetkezni, hiszen senki sem pótolhatatlan, és sehol sincs előírva, hogy az írásom nélkül nem jelenhet meg az újság.

Szeretném biztatni mindazokat akiknek van mondanivalójuk a bácsfeketehegyi Fecske falu- és havi- lap olvasói számára, hogy írják meg azokat, hiszen nyitott a pálya, várja a versenyzőket.

Pál Károly

AZ IDEI LEGSZEBB KERT ÉS HÁZTÁJÉK

A szépségért meg kell szenvedni, tartja a mondás, illetve, hogy valami szép legyen, szépen nézzen ki azért tenni is kell valamit. Olykor nem is keveset, hanem kitartó, folyamatos munkával kell a kitűzött célt elérni és fenntartani, megőrizni az eredményt. Minden bizonnyal a virágoskertek, virágágyások - függetlenül, hogy azok a ház előtt az utcán, vagy a kerítésen belül találhatók - tulajdonosaira, gondozóira is érvényes a fenti megállapítás, hiszen csakis a szorgos kezeik nyomán tudnak természetes szépségükben pompázni kora tavasztól késő őszig az évelő virágok. A Helyi Közösség, hogy bátorítsa, biztassa a már meglévő virágoskertek tulajdonosait, illetve újabb polgártársakat vonjanak be - akár nevezhetjük - faluszépítési folyamatba, ezért évről-évre a falunap és a meggyapok alkalmából megrendezett program keretében kiválasztják a település három legszebb kertjét és háztájékát, amely tulajdonosai értékes ajándékokban részesülnek. Az idei esztendőben a bíráló bizottság **Végső Szuzanna és Sándor** háztájékát találta legszebbnek, legrendezettebbnek. Ennek apropóján kerestük és kértük fel őket egy beszélgetésre.

- A házuk 2005-ben épült fel, akkor költöztünk ide és tulajdonképpen azóta folyamatosan bővítjük a virágoskertünket. A virágágyásokat a házuk déli és nyugati oldalán alakítottuk ki, hogy a növények kellő napsugarat kapjanak, amely főleg a kora tavaszi hónapokban érezteti kellően a hatását. Igyekeztünk olyan virágfajtákat összeválogatni, hogy egész évben virágozzanak. Elsősorban rózsáink vannak, szinte minden színben, különböző muskátlik, ezen kívül megtalálható itt a májusi szegfű, a margaréta, a harangvirág, petónia, levendula, különböző kaktuszfajták, de ezen felül van pár fűszernövényünk is - meséli Szuzanna asszony, aki főállásban a helyi iskola tanárnője. Beszélgetésünkbe a nyolc éves Barbi kislányuk is bele-bele szólt, mintegy kiegészítve a gondolatort, s nem utolsó sorban megcsillantva az ő tudását is. - Van még tatógó is, ez meg itt nyuszi fül, az pedig egy különös orgona - mutatja a különböző virágokat az ágyások között ugrabugrálva.

Szemmel láthatóan rózsákból van a legtöbb. Ennyire szeretik?

- Ennek is megvan a saját story-ja - mondja Sándor széles

nevetés közepette, de amint észrevettem élete párja is halkan kuncogott. - Legény koromban nagyon szívesen ajándékoztam a kedvesemnek - aki végül is a feleségem lett - egy-egy szál rózsát. Ennek a legegyszerűbb beszerzési módja édesanyám kertjéből való letépes volt, amelyet ő idejekorán észre is vett és egyáltalán nem díjazott, sőt eltiltott a virágoskertje, elsősorban a rózsái közeléből. Akkor megfogadtam, hogy amikor saját házam, saját kertem lesz azt tele ültetem rózsával. Jelenleg hozzávetőlegesen 100 fő különböző rózsánk van.

Na, ezt a két rozmaringot érdemes megszagolni! - invitál a következő ágyáshoz a házigazda. Először az egyiket húzd végig az egyik tenyered és szagold meg, majd a másikon húzd végig a másik tenyered! Érzed a különbséget? - Igen. Szinte hihetetlen mennyire eltérőek. Az illata által egy olyan impulzus jut el az agyba, egy olyan dologra asszociálja az embert, mintha tengerparti környezetben sétálna. Magában hordozza a tengerpart, a mediterrán éghajlat jellegzetes illatvilágát. - Pontosan így van, mivel ez a növény a tengerparton honos. Egyik nyaralásunk alkalmával hoztunk pár cserjét, és néhány meg is maradt az új környezetében.

Ahogy látom elég sok törpe tuja is van a kertekben és egyéb díszcserjék is!

- Igen, de azoknak nincs különösebb előzménye, története, mint a rózsáknak - válaszol a célzásomra nevetgélve Sándor. - Itt a kert szélén kaptak helyet a nyírfák, a tölgyfa csemeték a japán fűz, a selyemakác, a fenyőfák. Mindezt a saját kedvteléseinkre, a saját igényeink kielégítéseire, és a jó közérzet érdekében alakítottuk ki. Persze ezen felül szeretünk kertészkedni is a feleségemmel. Számunkra nagyon megtisztelő ez az elismerés, ennek a címnek a kiérdemlése, amelyen mi magunk is igen csak meglepődtünk, már csak azért is, mert másvalaki nevezett be minket.

Egy ilyen nagy kertben, ahol ennyiféle-fajta virág és díszcserje van, mennyi időt töltetek el munkával?

Aránylag keveset, talán napi átlag egy, egy és fél órát. A legtöbb időt talán az ágyások között lévő pázsit nyírása veszi igénybe, valamint a növényvédő szerek időközönkénti kipermetezése.

Említettet a növényvédelmet, milyen szakirodalmat használtok?

- Mink a mai kor nyújtotta lehetőséggel, az internet által szerzett információkra hagyatkozva vásároljuk meg a kellő növényvédő szereket, levéltrágyát stb. Több esetben pl. egy-egy számunkra ismeretlen növényt is az internet által ismert adatok alapján vásároltunk meg. Ettől eltekintve szívesen konzultálunk az egyik kertész ismerősünkkel, aki igen hasznos útmutatásokkal, információkkal lát el bennünket.

Kertbővítéssel kapcsolatos ötletek, tervek?

- Az van mindig. A ház keleti oldala lesz a közeljövőben a soron. Oda díszítják és egyéb díszcserjék, majd azon belül egy szökőkút kerül. - mondta búcsúzóul a Végső házaspár.

Szukola Béla

DÓZSA GYÖRGY UTÓDAINAK FOSZTOGATÁSA

A tizenharmadik malac és a búzaár

Szerintem, talán egyike a legidegtépőbb dolgoknak a bizonytalanság. Amikor az ember valamiről nem tudja, hogy hányadán is áll a kérdéses dologgal. Mint ahogy a síralomházban a halálraítelt, aki nem tudja, akivel nem közölték a kivégzésének, a halálának az időpontját. Össze-
rezen minden egyes ajtónyitódásra, léptek zajára, talán most viszik el, vagy mégsem, s ezzel tovább folytatódik az agóniája. Valahogy így van (volt) az idei búza betakarítás során a honi paraszttársadalom is. Vártuk, szinte betegesen vártuk az előrevetített - talán meggondolatlanul is, talán alaptalanul is - beígért 20-24 dináros árkeret között mozgó felvásárlási búzaárat, amely feltehetően fedte volna eme termés önköltségi árát és esetleg pár dinár hasznot is hozott volna. Mindhiába, nem nyilatkozott senki, mivel nem is hozott döntést ezzel kapcsolatban sem a kormány, sem a mezőgazdasági minisztérium. De még az említett árkeret alsó határértéke alatt sem, vagyis 20 dinár alatti összegben sem határozták meg a búza felvásárlási árát. Egyáltalán nem is foglalkoztak ezzel a témával. Sorsukra hagyták - mint megannyiszor - a búzatermelőket, kiszolgáltatva a felvásárló kénye kedvének.

- Évről-évre egyre több termelő igyekszik a saját gazdaságán belül kialakítani alkalmi tárolókat, vagy silókat építeni. Az idei aratás kezdetén a gazdák

megtermelése mintegy 40%-al megnöveli a költségeket, amelyet az általuk fizetett felvásárlási ár nem fed le - véli az egyik tehetősebb helyi gazdálkodó. -

Mivel az aratás megindult és a felvásárlók telepeinek bejáratánál megjelentek az első búzával megrakott járművek, a felvásárlók is kénytelenek voltak lépni ez ügyben. Volt, aki 15 dináros kilónkénti árat ajánlott, hogy miután kialakul a végleges felvásárlási ár

először a saját magtárolóikat töltötték fel, csupán azt követően kezdtek el érdeklődni a környező települések felvásárlóinál. Településünkön az idén senki sem vásárolta a kenyérgabonát. A falutól alig egy km. lévő malom nem vásárolja ezt a fajta búzát, csupán minőséges étkezési búzával dolgozik, amely

a különbözetet utólag kiegyenlíti. Talán még ez a lehetőség kínálkozott a legkorekábbnak a termelők számára, ám nálunk nem a logika és főleg nem a jószívűségen alapszik, és alakulnak az árak, hanem a dzsungel örökervényű elvei alapján. Számos felvásárló a 16,80 dináros árat tartott elfogadhatónak

és méltányosnak a búza végleges árának kialakításában, de jelentős részük ettől alacsonyabb árat, 16,50-16,40 dinárt kínált a pénzsűkében lévő gazdáknak.

- Az idei év kora tavaszán bejegyzett gazdaságokkal rendelkezőknek csupán 60 nap állt rendelkezésükre, hogy a mezőgazdasági minisztérium által feljogosított üzemanyag töltőállomásokról a hektáronkénti 60 liter üzemanyagot átvegyék. A gazdák napi áron (kb. 149 dináros) kifizetett üzemanyag literje után 50 dinár szubvencióra (térítményre) számíthatnak. Mondani sem kell a tavaszi munkálatok, vetőmagok,

ta a mindennapi kenyérünk alapanyagának, a búzá-
nak a kilóját. Ez már nem csak a szántó-vető
embernek a meggyalázása, hanem magának a ter-
ménynek is a semmibevétele, lealázása. Kíváncsi
lennék ez esetben a málnatermesztő gazdák
reagálására, ha az ő terményük árának ilyen méretű
sárba tiporására kerülne sor.

Minap a székvárosi TV esti híradójában mintegy
másfél perces riportban nyilatkozott az egyik
köztisztelőben álló mezőgazdasági szakértőnk, aki
szerint a kishegyesi községben az átlaghozam hek-
táronként 4,5-7 tonna között mozog. Állítása szerint
a termelőknek megfelelő agrotechnika alkalmazásá-

a növényvédő szerek stb. költségei mellett, milyen nagy megterhelést jelentett számos gazdaság számára az üzemanyag ilyen rövid idő alatt történő egész összegben való kifizetése. Az ígéret alapján az említett összegű térítményt a gazdák az év folyamán kapják meg. Ezért (is) van szüksége sokuknak az eladott árpából, búzából származó pénzre. -

val és kellő mennyiségű műtrágya használatával kel-
lene igyekezniük a hét tonna közeli hozam
elérésében, amely kellő anyagi jövedelmet hozna,
úgy a gazdálkodóknak, mint a községnek. Nem
hiszem, hogy ehhez különösebb kommentár szük-
ségtetik, amikor az idei évben köztudott, hogy -
akárcsak a községünkben - a szélesebb régióban is
rekordtermésekről számolhatunk be a búza-
hozamokat illetően.

Az egyik verbászi felvásárló kerek 16 dinárra taksál-

Az írott sajtóban, úgy a napilapunkban, akár a két
magyar nyelvű hetilapunk hasábjain sem jelentek
meg riportok, tudósítások, beszámolók a búzater-
melőket sújtó gondokról, problémákról. Mintha ez
csupán egyéni, egy magánjellegű megoldatlan
kérdés lenne, és nem egy szélesebb közösségé.
Esetleg nincs is miről írni!? Mert hiszen hallgat a
föld népe is. Nem vonul ki felpályás, vagy teljes
útlezárással, traktorával nem tűzte ki úti céljául a
főváros dicső terét, sem az autópálya részleges
lezárását (amely megakadályozására a múltban elit
osztásokat vezényeltek a térségbe). Belefáradt a több
évszázados egyenlőtlen harcba? A meddő szél-
malomharcba? Hallgat, de vajon miért? Majd a jövő
adja meg rá a pontos választ...

Szukola Béla

103 ÉVES KLÁRI NÉNI

Az utóbbi hónapokban egyre ritkábban láttam a ház előtt állni, háttal a falnak dőlve, ahonnan figyelte az utca gyér forgalmát, olykor egy-egy arra elhaladó ismerőssel pár szót váltani. Talán csak nem esett le lábról, suhant át az agyamon és az első adódó alkalommal meg is kérdeztem a néni vejét, Csete Józsi bácsit, aki a maga 85 évével, oly vitális, mozgékony, hogy számos 60 évesnek is a becsületére válna.

- Nem, nincs különösebb baja a mamának, csupán marodizál - (ami helyi viszonylatban annyit jelent, hogy egy kicsit gyengélkedik) mondta jellegzetes feketicsies szóhasználatával nyugodt, kimért hangján. Talán ez az információ is inspirált, ösztönzött arra, hogy felkeressem, de talán egy kicsit a minapi telefonhívás is, amellyel az egyik ismerősöm felhívta a figyelmemet, hogy Marecskó Klári néni (született Vörös), most július 7.-én töltötte be a 103. életévét. Nem mindennapi szép kor, amely hallatán eleve tiszteletet vált ki a legtöbb emberből. A megbeszélte időben meg is jelentem Klári néniéknél, aki a legnagyobb meglepetésemre éppen a szobája szőnyegét seprerte.

- Nem hagyom én el magam! Megcsinálok én mindent magam körül, nem akarok én senkinek a terhére lenni, de menjünk át a nagyszobába, ott ülünk le, majd hozok néhány fényképet is - tessékelt beljebb a lakásba az idős vendéglátóm. A pár percnyi várakozás alatt a néni veje, aki egyben a gondviselője is elmondta, hogy az anyósa 1910-ben született Szrémben,

A varrónői tanfolyam többi résztvevőjével 12 évesen. Klári néni a kép bál alsó részén látható.

Újvidéken nevelkedett, de érdekes módon Maradékon a református templomban keresztelték meg. - Szakmát is tanultam én, varrónői képesítésem van - csatlakozott hozzánk Klári néni egy csomó fényképpel. Már 12 évesen inaskodtam és ezt követően 16 évig dolgoztam a szakmámban. Apám vasutas volt, mozdonyvezető, anyám egyszerű falusi asszony, ő nevelt a testvéreimmel. A hat testvér közül én voltam a második legidősebb, a Laci bátyámat követően. Mára már egyedül maradtam, elmentek a testvéreim is és a három gyerekem is - merengett el a múlt fájdalmain az idős asszony.

Úgy értesültem, hogy 100-dik születésnapján egy újvidéki ajándékkiránduláson volt!?

- Igen, egy napot töltöttünk ott. Hosszú évekig éltem Újvidéken, nagyon a szívemhez nőtt a város. De a Dunát hogy elcsúfították azzal a sok kis vityillóval a partján, amit odaépítettek. Nahát az nagyon nem tetszik. Sajnálom, hogy akkor a sofőr nem vitt el a futaki utcába, azt is szerettem volna megnézni, 25 évig jártam a villamos megállótól a nagy templomig.

Manapság mivel tölti az idejét?

- Már jó ideje nem járok sehova, se a faluba de még a boltba se. A közelmúltban még néha átmentem egyik-másik szomszédhoz, vagy az utcán tanyáztattam, de mostanában szívesebben vagyok bent a lakásban. Odasétálok az ablakhoz nézelődök kifelé, gondolkodok. Sokszor átgondoltam már az életem eseményeit. Külön-külön, szakaszonként. Amikor az életemben választanom kellett, sajnos rosszul választottam, a rosszabikat választottam. Még ma is bánom, de már késő - kesergett el a múlt megváltoztathatatlan eseményein az idős néne, és az évszázados ráncbarázdák között egy előcsillanó könnycseppet simított szét, majd így folytatta. - Ezen felül szekírozom a gondviselőmet - fordult egy kis kacajjal a hangjában a melléte ülő vejéhez. - Hallgatom a rádiót, vagy TV-zek, igaz kicsit nagyot hallok, ezért hangosabban kell, hogy szóljon. Szerettem olvasni, de már nem látok jól, s így pár éve nem olvasok, mert szemüveg nem kell, nem akarom rongálni a szememet - mondja némi turpisággal - őrzöm a látásomat öreg napjaimra. Mondanom sem kell a frappáns kijelentésén jót derültünk, s miért is ne, egy idős embernek is lehet még jó humora, megőrizheti a jó humorérzékét, hiszen a test öregszik, nem a lélek. A mondás szerint nem az évek, hanem a lélek állása határozza meg az életkort.

Az egészsége hogyan szolgál?

- Nem voltam én már hosszú évek óta az orvosnál, meg az sem nálam. Megvagyok, hála Istennek jól. Aludni jól bírok, enni is - csak legyen mit. Hát mi kell még egy ilyen idős embernek!? Klári néniel történő beszélgetést lehetőleg igyekeztem rövidre fogni. Nem szerettem volna megterhelni, esetleg a visszaemlékezések során talán még a ma is élő sebeket, lelki fájdalmakat felújítani. Valamint ilyen korban a régmúlt emlékek, események is már könnyen összemosódhatnak az ábrándok, a meg nem valósult álmok fogalmával.

Ezt a rövid beszélgetést is megköszönöm és a 103. születésnapja alkalmából további jó egészséget kívánunk neki.

Szukola Béla

LÉLEK SZÁRNYÁN

ISTEN VEZETÉSÉNEK OLTALMÁBAN

„Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, amiben jársz.“ Józsué 1, 9

Kedves Testvéreim!

Nagy öröm a számomra, hogy a mai ünnepi istentiszteleten először hirdethetem Istennek ígését erről a helyről, úgy mint a bácsfektehegyi református egyházközség új lelkipásztora és, hogy ez az alkalom egybeesett a falunapi illetve a meggy napi ünnepséggel.

Fordulópontot jelent ez az itteni református közösség, de ugyanúgy az én személyes életemben is. Amikor alkalmanként megállunk életünk útjelzőinél, akkor számba kell vennünk a mögöttünk lévő eseményeket is, de ugyanakkor szembe kell néznünk a jövővel is. Izráel népe egy nagy választóvonalhoz érkezett a felolvasott ige szerint. Meghalt Mózes, aki átvezette népét az Egyiptomból való kivonulás minden nehézségén. Talán számba kellene venni először azt, hogy mi maradt mögöttük. Ott maradtak Egyiptom földjén a jólét hűs fazekai, talán legtöbbször ez hiányzott nekik, és ezek mellé vágytak vissza. Ott maradtak a nyomorúságok, a kegyetlen törvény, mi szerint minden fiúgyermeket meg kell ölni, a Nílus folyóba kell vetni. Ott maradtak emlékezetükben az egyiptomiakat sújtó csapások, utolsóként a legszörnyűbb, az elsőszülöttek halála, amely nem kímélte a fáraó házát sem. Messze elmaradtak és már csak az emlékezetben éltek a pusztai vándorlás évei, a csodálatos vörös-tengeri átkelés, majd az első elégedetlenségek, a szomjúság, az éhség, azután jött a sziklából fakadó víz, a manna és a fürjek. Mindezzel együtt jött a bizonytalanság: vajon visszatér-e Mózes a hegyről, s ha esetleg nem, akkor ki vezeti tovább a népet. Arra kényszerítették Áront, hogy készítsen nekik aranyból „istent“, akit majd tisztelni fognak. Ezután jött az első pusztítás, majd a bűnbánat és a megalázkodás.

Mózes kémeket küldött, hogy megnézzék az Ígéret földjét, Kánaánt. A kémek visszatértek és elmesélték, milyen csodálatos dolgokat láttak. Elmondták, hogy milyen gazdag termőterületek vannak ott és azt is elmesélték, hogy milyen hatalmas nép lakik ott. Termetre óriások, erőben hatalmasok. Ismét jön a csüggedés, majd újra a büntetés. A büntetés nagyon súlyos: az a nép, amely mindezeknek bizonyosságát vette, nem láthatja meg az Ígéret Földjét. Oda csak fiaik mehetnek be. Ez a büntetés Mózes sem kerülte el - ő megláthatta ugyan a földet, de nem léphetett be arra.

Most mi is számot vethetünk az elmúlt évi falunapi ünnepségünktől kezdve a mai napig. Nagyon gyorsan eltelt ez az esztendő, bár a mi vándorlásunk távolról sem hasonlítható össze Izráel népének vándorlásával. Igaz nekünk is voltak nehézségeink, amelyekkel szembe kellett néznünk. Nem részletezném most ezeket, hiszen mindannyian tudjuk milyen gondok nyomasztanak bennünket napoként. Azt sem feledhetjük, hányszor aggódtunk, hányszor csüggedtünk el. Hányszor vontuk kétségbe a továbbhaladás lehetőségét. Akkor, amikor viszont megoldódott csüggesztőnek látszó helyzetünk, nem volt bűnbánat, megfedekezünk a hálaadásról is és a büntetés is elmaradt. Mi mindig csak az előttünk tornyosuló akadályokat látjuk, viszont amikor megszabadulunk ezektől, nem látjuk benne az Isten kegyelmét - az csak olyan természetesnek és magától értetődőnek tűnik. Ezért marad el a büntetés és a hálaadás. Egy pillanatig se gondoljuk, hogy Izráelt elkerülték ezek a kétségek. Meghalt Mózes, nincs vezetőjük és előttük ott van a Jordán a maga sebes vizével, halálos sodrásával. Isten

szava azért szólt Józsuéhoz: „menj át ezen a Jordánon!“ Mert mindaz, amit Mózesnek ígértem azt általad beteljesítem. Hányszor torpanunk meg mi is eddigi életünkben, hányszor csüggedtünk és ijedtünk meg az ismeretlen jövődtől. Nincs más megoldás, mint meghallani Isten biztató szavát, menj át ezen a Jordánon, győzd le az akadályt. Bízzál bennem! Minden pillanatban mellettünk kell álljon Isten biztató szava, ott kell legyen a nekünk vagy elődeinknek tett ígérete, mint ahogy Izráel népének is ott volt az ígéret. Mindazt a földet, amit talpatok érint, nektek adom. Munkátok gyümölcse nem marad el. Amit Isten dicsőségére cselekesztek nem marad áldás nélkül, mert Isten megáldja minden munkátokat. Meg kell tanulnunk bátran szembenézni az akadályokkal és meg kell tanuljuk Isten nevében legyőzni azokat. Annak viszont, hogy ez megvalósulhasson két feltétele van, amit Isten egykor Izráeltől, de tőlünk is elvár.

Az első ez: „Vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes az én szolgám szabott elődbe“. Tartsd be mindazokat, amiket Isten neked parancsolt. Kicsit se gondoljunk arra, hogy a választott nép olyan könnyen megtanult Isten parancsolatai szerint élni és cselekedni. Számtalanszor olvassunk arról, hogy Isten népe letért arról az Útról, amelyet Isten neki kirendelt. De, amikor felismerte, hogy rosszul cselekedett, akkor bűnbánatot tartott. Belegondolva a saját életünkbe, vajon hányszor szegülünk Isten törvénye ellen? Hányszor kellene bűnbánatot tartanunk? Amikor odajutnánk, általában elfelejtjük a nekünk tett ígéreteit, azokat is, amelyeket már beteljesített és azokat is, amelyek még beteljesedésre várnak. Nincs meg bennünk a várakozásnak az öröme és boldogsága.

A második feltétel, amit ebben az igeszakaszban háromszor ismételt meg az Úr Józsuéhoz intézett szavaiban: „Csak légy bátor és igen erős.“ Valóban nagy erő és kifogyhatatlan bátorság kell ahhoz, hogy minden felmerülő akadállyal szembeszálljon az ember. Igaz, hogy azok, akik kétségbe vonták az Ígéret Földje elfoglalásának a lehetőségét, Mózes halálakor már nem éltek. De ott vannak az emlékezetben, mert minden évben egyszer elmesélték a zsidók, az idősebbek a fiatalabbaknak, hogyan szabadította meg Isten választott népét az egyiptomi fogságból, a szolgaság házából.

Bennünk is elevenen élnek emlékeink: kedves és szép emlékek, csalódások egyaránt. Lépeten-nyomon csüggedünk. Mert nem csak a magunk erejében vagyunk bizonytalanok, hanem sok esetben kétségbe vonjuk annak a hatalmát is, aki bátorságra biztat bennünket. Nem szabad viszont figyelmen kívül hagynunk a harmadszori figyelmeztetést. Isten látja rajtunk a jövőbe tekintés bizonytalanságát, látja reménytelenségünket és sokszori elcsüggedésünket. Ilyen lehetett Józsué arca is, amiért Isten így szólt hozzá a kilencedik versben: „Avagy nem parancsoltam-e meg neked, légy bátor és erős?“ Ne fordulj vissza még ne is néz hátra! Haladj bátran előre és bízzál benne, hogy az Úr a te erősséged. Ámen.

(Elhangzott 2013. június 9.-én a bácsfektehegyi református istentiszteleten)

Orosz Attila
ref. lelkipásztor - esperes

NATI MESÉK

Hihetetlen történet, avagy a kavarodott mese

Történt velem a minap egy nagyon furcsa dolog. Éppen az erdőben sétáltam, gyönyörködtem a természet lágy öle nyújtotta látványban, hallgattam a madárcák vidám csiripelését, egyszer csak megakadt a szemem a tücskön és a hangyán, akik igencsak komolyan veszekedtek egy ínycsiklandozó búzaszem miatt.

- Enyém!

- Nem! Az enyém! – hallatszódott, miközben mindkettejük keze rajta volt a napsütötte búzaszemen, és ki-ki a maga tere felé húzogatta azt.

De hoppá! Már nemcsak az ő hangjukat hallottam, hanem valakik még ugyanezt kiáltozták.

- Enyém!

- Nem, nem a tied, az enyém!

A tücsök és a hangya egyszeribe már nem is voltak érdekesek. Inkább közelebb merészkedtem a másik hang irányába. Erre mit látok? Elképesztő! Hófehérke és Hamupipőke az! Akárcsak a kis bogarak, ők is veszekedtek, de a búzaszem helyett, ők egy szép piros almán. Azt rángatták ki egymás kezéből.

- Mi folyik itt? – állottam közéjük döbbenten, és még mielőtt válaszra méltattak volna, tovább folytattam a kérdezősködést.

- Hogy kerültök ide? Egyáltalán honnan ismeritek egymást? Miért veszekedtek?

Még egy csomó kérdésem lett volna, de Hamupipőke felszólalt:

- Hófehérke azt állítja, hogy ezt az almát ő kapta egy kofaasszonytól. De ez nem igaz! Azt az almát én találtam!

- Valóban? – kérdeztem vissza. – Én a történetet máshogyan ismerem –, majd egy hatalmasat kacagtam!

- Nem hiszel nekem? Tégy hát igazságot kettőnk között! Ha már Hófehérke meséjét ismered, úgy járja, hogy ha engem is meghallgatsz!

És Hamupipőke elkezdte nekem mesélni a történetét:

- Éppen abban a bálban voltam, amit az ország királyfia rendezett, hogy feleséget találjon magának, amikor Aladdin berepült varázsszőnyegén a balkonon keresztül, felkapott szőnyegére és kirepült velem. Gondolhatod, hogy megijedtem. Nem tetszett a dolog, hiszen én a királyfi felesége szerettem volna lenni. Hiába kértem, kérleltem, Aladdin nem akart elengedni, csak suhantunk a holdfényes éjszakába. Ekkor egy hirtelen ötlettől vezérelve úgy döntöttem, hogy lesz ami lesz, vele nem maradok, s leugrottam. Hej, bezzeg repült is utánam az elrablóm, de elkapni nem tudott, mert bepottyantam a kéményen keresztül egyenesen Piroska nagymamájának a házába. Ott meg aztán nagy volt a riadalom, mert a farkas éppen a Csizmás Kandúrt kergette, amiért az beárulta a nagymamának, hogy majd fel akarja falni. Amikor azonban

megérkeztem a zűrzavar kellős közepébe, hirtelen minden szempár rám szegeződött. A farkas el is feledte a Kandúrt, szinte úgy csurgatta a nyálát rám, az új falatra. A Kandúr pedig ezt kihasználva gyorsan meg is futamodott. Ucca, nagy hajrában én utána eredtem, hogy vele szökjem. Szaladt Csizmás Kandúr szélesebben az erdőbe, én utána, utánam a farkas. Olyan gyorsan kellett menekülnöm, szinte a lábam elé se néztem úgy futottam. Egyszerre csak hopp! Újból egy hatalmasat zuhantam egy nagy mély gödörbe, és csak csúsztam, csúsztam, és csúsztam lefelé, amíg meg nem érkeztem egy csodás rétre. Ott meg aztán az első akibe belebotlottam nem más volt, mint Alice, aki éppen a Fehér Nyúllal játszadozott a virágok között. Ebből rögtön tudtam, hogy csakis Csodaországban lehetek. Alice nagyon kedves volt hozzám. Elmeséltem neki milyen rögs út vezetett idáig még nem találkoztunk, és ő készségesen felajánlotta segítségét. Azon nyomban elvezetett egy pompás szivárványhoz. Pinocchio hosszú orrába belekapaszkodván jutottunk fel a szivárvány csúcsához. Ott megpillantottam egy virágszirmokból épített létrát.

- Ezen kell felmásznod, és máris az erdő biztonságos pontjába tudhatod magad. – mondta Alice.

Megköszönve segítségét elbúcsúztunk egymástól, és elindultam felfelé. Hamarosan valóban az erdőben találtam magam. A lyuk pedig, amelyből az imént még a létra tátongott, eltűnt, mintha soha ott se lett volna, és friss zöld fű nőtt a helyébe. A történetekből feleszmélni se volt időm, előttem termett Vuk, a róka.

- Hát te mit csinálsz itt? – kérdezte tőlem.

Neki is elmeséltem történetem, és ő is segíteni akart, hogy visszajuthassak a királyfi palotájába.

- Úlj fel a hátamra, majd én elviszlek oda. Egyet se félj! Így felültem a hátára, és megindultunk ki az erdőből. Viszont amikor Vuk felgyorsult én ismét pottyantam, de ezúttal se nem kéménybe, se nem lyukba, csak le a földre, ő pedig nem vette észre. Ekkor elhatalmasodott rajtam az elkeseredettség, és zokogásban törtem ki. Ahogy könnyeimet törölgettem Misi Mókus a fejemre ejtette ezt az almát a fáról. Jaj, de hisz én már milyen régen ettem! – sóhajtottam fel magamban -, és bele akartam harapni a gyönyörű édes gyümölcsbe, amikor egyszer csak kiabálást hallok:

- Ne! Meg ne edd! Az, az enyém!

Ekkor odarohant Hófehérke, és cibálni kezdte kezemből az almát. Ez három napja volt. Azóta veszekszünk.

- Hát persze, hogy az enyém! – mondotta Hófehérke. – Valóban egy kofától kaptam, de Misi Mókus elcsente tőlem, én meg utána szaladtam, hogy visszaszerezsem, és így jutottam idáig.

- Ej, ej! – kiáltottam. Hiszen a döntés könnyű. Az alma nem lesz egyikőtöké sem. Ezzel egy hirtelen mozdulattal kiütöttem a kezükből, és össze-vissza tapostam.

A kisasszonyok álmélkodva néztek rám.

- Hiszen nem tudjátok, hogy ez az alma mérgező volt!? – mondtam nekik. A te gonosz mostohád öltözött Hófehérke kofának, és így akart megmérgezni.

- Hazug! – kiáltott ekkor rám Hófehérke, majd folytatta: - Te akarsz gonoszkodni velünk, ezért tapostad össze az almát, a többi csak mese.

- Így van! – értett egyet Hamupipőke, aki az imént még Hófehérkét a legnagyobb ellenségének tekintette. Most úgy látszik szent a béke, amint ellenem kellett szövetkezni.

Tokity János illusztrációja

- Különben azt gondolom, hogy inkább a ti mesétek lehetetlen. Ennyi zagyvaságot csak kitalálni lehet – mondtam nekik, s azzal otthagytam őket.

Hazafele menet erősen gondolkodtam a törtéteken. Magam sem tudtam eldönteni hogyan is lehetséges mindez. S egyszer csak mit látok? A farkast elsuhanni előttem, amint a Csizmás Kandúrt kergeti. Majd Alice-t, a Fehér Nyulat, Pinocchiot és Vuk-ot, amint együtt sétálgatnak. S lám az égen ott suhan Aladdin szőnyegével, rajta a kiáltozó két kisasszonnyal Hófehérkével és Hamupipőkével. Úgy látszik ismét elrabolta, de immár az új barát-nőjével együtt.

Csak ámultam és bámultam!

Ti elhiszitek mindezt gyerekek? Ha nem járjatok utána.

Ludrován Natália

F	F	É	S	Ú	L
A	L	Í	Z	Ő	K
K	E	L	A	D	T
L	E	L	O	R	R
F	R	M	E	E	A
A	B	A	B	M	S

ALÍZ	FÉSŰL
BABA	KEL
DOMB	ORR
ELEM	ŐZ
ERDŐ	SÍEL
FEL	SÓT

A megadott szavakat keressétek meg a táblázatban, és húzzátok át őket! A kimaradt betűket helyes sorrendbe állítva a mese egyik szereplőjét kapjátok meg.

KÖNYVTÁRI FELADAT:

Gyűjtsétek össze tíz mesecímet, amelyben szerepel a fenti mesealak! A kész feladatot vigyétek be a könyvtárba, hogy pecsétben részesülhessetek. A legtöbb pecsétet összegyűjtők jutalomban részesülnek a téli könyvtári tábor alkalmával!

Emellett pecsétet a könyvtárból elolvasott könyvek után is szerezhettek!

AZ ASPIRIN MINT ANTITROMBOTIKUS SZER

Az ASZPITIN-ként használt gyógyszernek hatása van a vérlemezkék funkciójára. Az aspirin a vérárvadás idejét hosszabbítja meg. Ma kiterjedten alkalmazzák az aszpirint erre a célra, a pontos hatásmechanizmus azonban nem igazán bizonyított, mint az eredeti hatás tekintetében. Annyi a tény, hogy az egyéb vérárvadásgátlókkal ellentétben, az aszpirin a trombociták aggregációjának gátlásával fejti ki antitrombotikus hatását. A vérlemezkék serkentése különféle ingerekre következik be, ilyen például az érfal sérülése, a vér kémiai összetételének vagy a keringés dinamikájának változása. E folyamatok közben különböző hatóanyagok – például szerotonin – szabadul fel, amelyek az összetapadás folyamatát fokozzák. Az aszpirin nem a fibrinképződésre hat, hanem a thrombusképződés más összetevőit gátolja. Az aszpirinnel való kezelés nem jelent fokozott vérzésveszélyt. Ezek a manapság használt gyógyszerek az ASZPIRIN PROTECT 100 mg. CARDIOPIRIN 100 MG., valamint az ANBOL 100 mg. Mivel az aszpirin főleg az artériás érterületen vált be, megkísérelték a szívinfarktust, illetőleg újabb szívinfarktust megelőzésére felhasználni. Ennek eredményére azonban még várni kell.

Kórizs József

ANGOL TÁBOR

Július 22-26 között angol tábort tartottak a bácsfeketehegyi kultúrotthonban, ahol 24 különbözőkorú általános iskolás vett részt. Csoportvezetőik **Tokics Etelka** és **Szítás Angéla** érdekes szerepjátékokkal, énekekkel karaoke party-val tették ezt az öt napot érdekessé. A tudás mellett végül apró ajándékot is kaptak a gyerekek.

Sport

A IX. bácsfeketehegyi falunap és a X. bácsfeketehegyi meggynapok kereteink belül megtartottuk az immár hagyományossá vált asztalitenisz bajnokságot. A verseny helyszíne az iskola csarnokában volt. A 16 benevezett játékos közül nem csak a helybeliek voltak jelen,

hanem versenyzők érkeztek többek között: Rusko Selo, Kishegyes, Szikics, Topolya, Szabadka, Újvidék...

Az eredmény a következőképpen alakult:

1. Cservik Krisztián (Topolya)
2. Karácsonyi Vladimir (Rusko Selo)
3. Brindza Ágnes (Topolya)
4. Klem István (Szabadka)

Itt kell megemlíteni, hogy a feketicsi asztalitenisz klub csapata a negyedik helyezést érte el a 2012-2013-as észak-bácskai ligás versenyen Apatin, Horgos és Verbász után.

Gratulálunk a szép eredményért.

A verseny támogatásáért külön köszönet a Pipacs Motelnak, a Putnik Pizzériának, a Lódi Pincészetnek, a Török Méhészetnek, a Nikola Đurković Általános Iskolának.

szerk.

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

Újdonságok a medicinában

- Új kiszerelésben -retard alakban- kapható a Parkinson-kór fő gyógyszere, generikus nevén a pramipexol. Hatását folyamatosan fejti ki, szemben az azonnal felszívódó, napi háromszori adagolású eddigi gyógyszerrel. Ez különösen a már előrehaladott stádiumban lévő betegeknek fontos, akik egyszerre több gyógyszert is szednek a betegség, illetve szövődményei kezelésére.

- Azonosították az elhízás génjét, és ezzel tudomásul kell vennünk, hogy az elhízás- különösen, ha mindkét szülőtől kapjuk - örökölhető. Tulajdonképpen az kapjuk örökségül, írják a szaklapok, hogy ezek az egyének nem észlelik a jóllakottságot egy normál adag étel elfogyasztása után. Nem kell azonban kétségbeesni: a genetika csak akkor jut kifejezésre, ha magas zsírtartalmú ételekkel élünk és ülő életmódot folytatunk.

- Klinikai kísérletek sajnos nem igazolták az alternatív gyógymasszázs szerepét az egészség megőrzésében. Valamelyest azonban enyhíti a stressz okozta feszültséget, és segít a nyak és vállizmok ellazításában.

- Véglegesen felmentette a medicina a fűszeres ételeket, mint a gyomorfekély okozóját, bár sokáig ez volt az

orvosi vélemény. A gyomorfekélyt elsősorban a *Helicobacter pylori* nevű baktérium okozza, esetleg olyan gyulladáscsökkentő gyógyszerek, mint az aszpirin, az ibuprofen, vagy a naproxen. A fűszeres ételek csak súlyosbíthatják a már meglévő fekélyt.

- A bab is némileg felmentést nyert, mint a legtöbb bélgáz termeszítője. Igen, igen mondják a szakértők, de az idősebb embereknél sokkal több bélgáz keletkezik a tejtermékek fogyasztásakor. Idős korban ugyanis a szervezet már nem képes olyan hatékonyan megemészteni a laktózt, a tejcukrot.

- A Cancer Epidemiology c. szaklap hírt ad 5586 korosodó férfi gondos vizsgálatáról a koleszterin és a prosztataraák összefüggésével kapcsolatban. Sok vizsgálat igazolta, hogy az alacsony koleszterin vérszint védi az ereket, gátolja az érlemezsedés megjelenését. A legújabb adatok azt jelzik az említett vizsgálat zárásában, hogy az alacsony koleszterinszint csökkenti a prosztataraákos megbetegedés esélyét is.

- Az időskorúak félelmetes betegségei: a szívinfarktus, az érlemezsedés, a hasnyálmirigyrák, a cukorbad, az elhízás, a székrekedés, a csökkent szintű „jó koleszterin”, a vastagbélrák ellen legjobb védelem a rostos élelmiszer fogyasztása. Az új szakmai ajánlások szerint naponta 50 g élelmi rostot kellene elfogyasztanunk. Eddig 25-30 gr volt a javaslat. Soroljuk fel a rostokban gazdag élelmiszereket: nyers, hőkezelt és feldolgozott zöldségek, magvak (diófélék, olajos magvak, csemege- és pattogatott kukorica) gyümölcsök (friss és aszalt), gabonák (búzakorpa 54%, búzacsíra 22%, rozskenyér 15%, graham áru 15%) hüvelyesek. A méltán egyre népszerűbb rostos ivólevek rosttartalma is 3% körüli. Rosthiányosak ellenben a hús és húskészítmények, tej és tejtermékek, a tojás, a fehér lisztből készült árúk, a szeszes és üdítő italok.

Dr. Kerekes József, az
intenzív terápia ny. főorvosa

****MIT, MIVEL?***

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

Csemegekukorica

Becslések szerint mintegy 10-12 ezer éve kezdték az indián törzsek gyűjteni értékes termését, természetesen pedig 5-7 ezer éve kezdték. Léte és eredete mégis igazi rejtély, egyrészt, mert vad formája nem is ismert, másrészt, mert ember nélkül már nem lenne képes tenyészni. A szemek ugyanis maguktól nem tudnak kiperegni a torzsából. Kérdés, hogy az emberrel eltöltött idő, elegendő-e ilyen horderejű változáshoz egy növényfaj életében. Egyes tudósok ezért úgy vélik; a kukorica bizonyítéka lehet az emberi kultúra sokkal ősbibb voltának, mint ahogy azt ma általában gondoljuk.

A kukoricának a tenyésztés során fehér, sárga, rózsaszín, piros, sőt kék szemű alfajai is létrejöttek. A kemény szemű fajták termését lisztte őrölve is fogyaszthatjuk. Más az íze és állaga a takarmánykukoricának, és a puha, főzésre alkalmas csemegekukoricának. A XIX. századtól ismert csemege-kukorica édesebb, keményítő helyett több cukrot tartalmaz. Június végétől jelenik meg a piacokon, augusztus, szeptember végén fejeződik be a szezonja.

Nem véletlenül eszik a mexikóiak a babbal együtt. Ez a zöldségpáros optimális arányban tudja biztosítani a szervezet számára a tápanyagokat. Szénhidrát-összetétele elősegíti a vércukorszint megfelelő szabályozását.

A kukorica gyógynövény is. Levelének és gyökerének főzete fájdalmas vizelet, húgyúti és hólyagpanaszok esetén ajánlott. Vesehomok- és vesekő megelőző szer.

A torzsavirágzat bibeszálait, azaz a kukoricabajuszt még a megporzás előtt érdemes szedni, mert egyébként a megporzás és a magok érése után szedett kukoricabajusz hashajtó hatású. Egyébként a belőle készült teát vízhajtó, enyhén élénkítő és értágító hatása miatt fogyasztják.

A főtt kukorica ízesebb, ha tisztítás és a bajusz eltávolítása után a burokleveleket a csövek mellé helyezük a főzővízbe. Általában ne szokták sós vízben főzni, de kevés sóval főzve tán még finomabb. A cső két végébe kicsi villát vagy fogpiszkálót szúrva is tálalhatjuk, így akár elegánsabb étel is válhat belőle. Kicsi háztáji vajjal azon melegében megkenve pedig igazán finom.

A friss szemeket a torzsáról leválasztva és megfőzve salátának, zöldségköretnek, levesbetétnek, párolva és pürésítve is elkészíthetjük. Beszerzése ma már nem nehéz, hiszen konzerv vagy mélyhűtött formában minden időszakban kapható. A főtt kukoricaételek a són kívül kevés fűszert igényelnek, leginkább borsozni szokták.

A szárított kukoricaszemekből készült dara, durvább szemű és finomliszt is sokoldalúan felhasználható. Annál is inkább, mert - mint említettük - lisztérzékenyek is bátran ehetik. Az általában darából készülő kukoricakása vagy puliszka ma újra előkerül a népmesék világából, és

felfedezzük, hogy nem csak a "szegények asztalára" való. Az erdélyi receptek igazi ínycsikéggé avatják, de az olasz receptekből is csemegézhetünk. Annak ellenére, hogy viszonylag új jövevény a kukorica Európában, Észak-Olaszországban polenta néven ugyancsak igazi nemzeti eledellé vált.

Végül nem feledkezhetünk meg a különböző ropogatni-valókról, a reggeli cornflakesről, a kukorica-csipszekről, a mexikói takóról, a sós és édes pattogatott kukoricáról, amelyek csalóka csemegék; nem kevés kalóriával gazdagítják fogyasztóikat.

A kukoricaszemekből kivonható kukoricaolaj főzésre, sütésre, salátaöntethez egyaránt kiváló.

A kukorica csíráztatható is, a csírából előállított olajat egyre gyakrabban használják étkezési célokra, főként saláták és főzelékek ízesítésére, főzésre azonban már nem alkalmas.

A csemegekukorica héja halvány zöld színű. Még éretlen állapotban szedik, és minél hamarabb célszerű

megenni, mert a kukorica természetes cukortartalma nagyon gyorsan keményítővé alakul, így veszít az édességéből. Egészséges héjú egyedeket válasszunk, azt pedig, hogy friss-e, onnan állapíthatjuk meg, hogy megkarcoljuk a kukoricaszemet, és ha tejszerű nedv folyik ki belőle, bizonyosak lehetünk a frissességéről.

Virslis-sajtos-tojásos sült zsemle

Hozzávalók 2 főre:

- 3 zsemle
- 0,5 doboz kukorica
- 1 kis tejföl (laktózmentes)
- marék bacon
- ételízesítő
- bors
- 2 gerezd fokhagyma
- 1 fej vöröshagyma
- 1 paprika
- 1 paradicsom
- 1 zacskó virsli
- 3 tojás
- kevés sajt

Elkészítés:

- 1 A hozzávalókat összekeverjük egy tálban.
2. A zsemlek tetejét levágjuk, a belsejét benyomkodjuk, lyukat készítünk, majd belekanalazzuk a hozzávalókból kapott salátát.
3. Sajttal megszórjuk, 1 tojást ráütünk.
4. 175°C-on sütjük, míg kész nem lesz a tojás.

(Forrás: Házipatika)

FECSKE TOLL

AZ ÉJ SZÍNEI

Milyen színtelen és mennyire színes
a sötétség számtalan árnyalata a feketének.
Ezüstösen fénylenek az égen a csillagok
s aransárgán világít az öreg Hold.
Itt-ott halványan pislogó lámpások,
körülöttük álmukban is nappali színek láthatók.
A fű zöld, a házak fehérek,
az autók fényében tarka ruhás emberek.
A szürke aszfalton sáros lábnyomok,
az éjjeli csendben színes zajok hallhatók.
Színesen pompázik az éj, ha nem is látható,
a sötétség is lehet szemet kápráztató.

Bácsi (Vajda) Sára

MÚLT ÉS JELEN

Minden a múltból fakad,
nem törhetjük le a láncokat.
Mi elmúlt felejtenénk,
csak hogy az emlékek nem
adják meg magukat.
Sokáig kísértének,
vissza-vissza járnak,
mint valami rossz szellemek.
Ahonnan jöttünk
meghatároz mindent,
amerre tartunk,
csak a múltunk szabja meg.
Naivan azt hisszük felmenőink
döntései
semmit se számítanak nekünk,

pedig azok a döntések határozzák meg a mi életünk.
Hiszünk, hogy mi irányítunk,
pedig sorsunkat mások írják,
mi bátran kezünkbe vesszük a gyeplőt,
de ráébredünk hamar,
hogy a lovak már rég elfutottak.
Ott állunk,
kezünkben hasztalan szorítjuk a gyeplőt,
reméljük, hogy megváltoztathatjuk az eljövendőt.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhunytak

Garai Zsuzsanna
június 20, 75 évében

id. Kovács József
június 20, 50 évében

Gálik Erzsébet szül. Híres
június 22, 72 évében

Paksi Károly
június 24, 81 évében

**Horvát Julianna szül. Fehér
Julianna** július 11, 63 évében

Kostić Marija július 18,
74 évében

Miranović R. Nikola (Ćíco)
július 25, 83 évében

Bajić S. Uroš július 28,
74 évében

Jovanović Todor július 27,
69 évében

Bátori Mária szül. Kelemen
július 30, 80 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tího" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Hajvert Lódi Andrea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Ludrován Natália, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pál Eszter, Szabó Andrea, Szukola Béla, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2013. június.

СР - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehegyi hírlap / szerkesztő Bácsi Róbert.
- 1. évf., sz. (2004) - Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. - Illusz.: 30 cm

Meseao.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

